

være ikke dem, men Manden, som bestemmer Familiens Opholdssted, og derfor kommer for deres Bedkommende ikke den Tid i Betragtning, i hvilken de i saa Henseende ere undergivne Mandens Bestemmelse, men kun den Tid, i hvilken de selvstændig kunne raade over, hvor de ville opholde sig. Det vil være fra Egteskabets Opløsning, være sig ved Mandens Død eller ved Skilsmisse. Naar de angivne Synspunkter for Paragraffens Forstaaelse fastholdes, skønnes det ikke, at nogen Tvivl i Henseende til dens Anvendelse kan opstaa. Derfor er det kun et Par mindre Endringer, Udvalget vil foreslaa.

Hvad Nr. 8 angaar, foreslaas det, som i Kommissionens Udlaft, at ubelade Ordet „danst“ foran for „ugift Kvinde“, da det ikke kan være tvivlsomt, at det vil angaa baade ugift Mand og ugift Kvinde, naar det staar paa det første Sted foran Mand.

Naar Endringsforslaget Nr. 8 vedtages, maa dette naturligen have den under Nr. 9 foreslaaede Endring til Følge.

Hvad Nr. 10 angaar, da er denne Endring maaske unødvendig, idet man muligvis ogsaa uden den vilde antage, at fraskilt Hustru maatte behandles efter Analogien af Enke, med hvem hun har den her i Betragtning kommende Egenstaaelse til fælles, at hun selv kan bestemme sit Opholdssted, men en Tydeliggørelse vil dog vindes ved Endringen. Hvad fraseparerede Hustruer angaar, er det vel saa, at disse ogsaa kunne selv bestemme deres Opholdssted og i denne Henseende ere uafhængige af Manden, men der er dog den store Forskel, at Egteskabets Opløsning ved Skilsmissen er definitiv, medens Separationen simpelthen bringes til at træde ud af Kraft ved Egteskabernes Fornyelse af Samlivet, hvorfor det aldrig kan vides, om Separationen fører til Egteskabets Opløsning eller om den overhovedet bliver vedvarende. Derfor forekommer det Udvalget at være betænkeligt at lade Separation saa Indflydelse paa Statsborgerforholdet.

Til § 8 foreslaas en Endring under Nr. 11, som nærmest maa finde sit Udtryk ved en Tilføjelse i § 7. Naar den i § 8, 1ste Stykke, 3dje Linje, indeholdte Bestemmelse om, at Indfødsret kan genvindes af

de dernævnte Personer ved en kongelig Bevilling, skal kunne bringes i Samklang med Grundlovens § 51, kan dette formentlig kun ske derved, at den i § 7 omhandlede Fortabelse af Indfødsret betragtes som betinget eller, om man vil, de nævnte Personers Indfødsret betragtes kun som hvilende, ikke som definitivt mistet, omtrent som Tilfældet nu er efter Lov 25de Marts 1871. Dette kan efter Udvalgets Mening gøres tydeligt derved, at der i § 7 efter („Statsborgerret“), eller naar denne Parentes ifølge Endringsforslaget Nr. 1 maatte blive udstemt, efter Ordet „Indfødsret“ indsættes „jfr. dog § 8“.

Endringsforslaget Nr. 12 staar, som oven for bemærket, i nær Forbindelse med Endringsforslaget Nr. 1, idet det, naar den ældre Rets Regler om Undersaats- og Statsborgerforholdet skulle blive ved at gælde ved Siden af den ny Lov om Indfødsrets Erhvervelse og Fortabelse, formentlig vil være rigtigt udtrykkeligt at udtale dette. Det er her efter klart, at Begrebet fast Undersaat og midlertidig Undersaat med de dertil hørende Retsvirkninger forblive uberørte af Loven, ligesom den heller ikke gør nogen Forandring i Henseende til de Rettigheder, som ikke opnaas straks ved at tage Domicil her, men først ved Ophold i en vis Tid (2 eller 5 Aar) og saaledes heller ikke i Lov 15de Maj 1875 § 13, saa at det paa den byggede Statsborgerbegreb, om dette anerkendes, for saa vidt heller ikke berøres ved den ny Lov.

Endringsforslaget Nr. 13 følger af sig selv, dersom Endringsforslaget Nr. 3 vedtages.

Med Hensyn til Endringsforslaget Nr. 14 bemærkes, at det i Henhold til de tydelige Ord og Udtryk i Forordningen 15de Januar 1776 altid har været antaget, at Indfødsretslovgivningen udstrakte sig over alle Dele af den danske Stat, selv om disse i øvrigt havde egen Lovgivning og Forfatning. At der ikke heri er foregaaet nogen Forandring senere, men at Indfødsretten er et alle Dele af Staten omfattende Fællesanliggende, er vistnok i sig selv uomtvisteligt og fremgaar ogsaa deraf, at der hverken i den islandske Forfatningslov af 5te Januar 1874 eller i den vestindiske Koloniallov af